

hvert Misbrug deraf være forhindret. Jeg tror, at den foreslaaede Bestemmelse er særdeles hensigtsmæssig og nyttig, baade i det Tilfælde, som der sigtes til, og i andre Tilfælde, hvor Danske maatte ønske at knytte Forbindelser med oversøiske Lande, Lande, hvor jo Forholdet er det, at de derboende Europæere ikke ere Undersaatter af det paagældende Land, men beholde deres Nationalitet.

Den anden Bestemmelse, angaaende Flaget, forekommer mig ogsaa at være i og for sig hensigtsmæssig. Jeg havde egentlig troet, at der i den administrative Praksis forelaa Hjemmel til at kunne give saadanne Bevillinger til at bruge Splitflag i enkelte Tilfælde, men efter hvad jeg hører, skal dette dog ikke kunne paavises saaledes at det altsaa over for Grundlovens § 27 skal kunne være tvivlsomt, om en saadan Tilladelse kan gives, og derfor mener jeg, at det er fuldkommen berettiget, naar der i § 1 foreslaas, at den skal kunne meddeles. Naar tilmed dertil knyttes, at der skal være et særligt Mærke, saaledes at man ikke kan forveksle Flaget med Orlogsflaget, og naar der endvidere bestemmes, at Tilladelsen kan tages tilbage naar som helst, forekommer det ogsaa mig, at dette er noget, som der ikke kan være nogen som helst Betænkelse ved.

Oct. Hansen: Jeg kan ligeledes anbefale at vedtage dette Lovforslag og det saa meget mere, som det forekommer mig, at man ved Bestemmelsen i § 2 opnaar at hjælpe paa en underlig Modsigelse, der synes mig at være mellem Sølovens § 1 og Registreringslovens § 1. Der er jo nemlig det mærkelige, at efter Sølovens § 1 behøver ikke et eneste Medlem af et Skibsaktieselskabs Bestyrelse at være bosat her i Riget; naar blot Medlemmerne have dansk Indfødsret og ikke have faaet Statsborgerret i noget andet Land, saa opfylder Selskabet Betingelserne for, at dets Skibe kunne sejle under dansk Flag. Man skulde saa tro, at et saadant Selskabs Skibe kunne blive indregistrerede i danske Skibsregistre, men naar man ser paa Registreringslovens § 1, næstsidste Stykke, finder man en Bestemmelse, som ganske vist ikke kan forstaas anderledes, end at samtlige Medlemmer af et Aktieselskabs Bestyrelse maa være bosiddende her i Riget, for at dets Skibe overhovedet kunne registreres her. Der er altsaa efter den bestaaende Lovgivning den Mærkelighed, at medens et Skib kan faa Ret til at fare under dansk Flag, og man som Følge deraf

skulde tro, at det kunde faa Nationalitetscertifikat, kan dette dog ikke ske, medmindre Bestemmelsen i § 1 i Registreringsloven opfyldes. Jeg vil derfor i og for sig ikke lægge Vægt paa, at der udtrykkelig skal justitsministeriel Tilladelse til, for at saadant kunde ske; men det kan vel aldrig skade, da enhver Justitsminister selvfølgelig vil anvende denne Bestemmelse, hvor der er rimelig Grund dertil.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 1 i Lovforslaget om Tilladelse til at fare under Splitflag med et særligt Mærke, forekommer det mig at være ganske sikkert, at en saadan Bestemmelse maa gives, eftersom der jo i Registreringslovens § 1, første Stykke, udtrykkelig siges, at Skibe kunne erholde Nationalitetscertifikat „med Ret til at sejle under det danske Flag, som er det ved Frd. 11te Juli 1748 § 1 anordnede almindelige danske Handelsflag“. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at Ministeriet savner Føje til at tillade et Skib, i alt Fald et Handelsskib, at fare under andet Flag end det, der er anordnet ved disse Bestemmelser. Jeg gaar ud fra, at det er et Ønske, der næres af vedkommende Selskab, at det kan faa Lov til at handle under Splitflag. Om det nu væsentlig vil fremme dets Stilling i økonomisk Henseende, at det faar Lov til at fare under Splitflag i Stedet for under almindeligt dansk Flag, ved jeg ikke, men et saadant beskedent Ønske er der jo ikke nogen som helst Grund til at modsætte sig.

Justitsministeren (Rump): Efter de meget velvillige Udtalelser, som ere fremkomne fra de ærede Medlemmers Side, finder jeg ikke Anledning til at anføre yderligere til Lovforslagets Begrundelse. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag. Jeg skal kun i Anledning af en Udtalelse fra den sidste ærede Taler gøre en kort Bemærkning. Naar der i Lovforslagets § 2 er optaget en Bestemmelse om, at det skal afhænge af Justitsministeriet, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde kan ske en Afgivelse fra Lovens Bestemmelser, er det med beraad Hu sat som en Betingelse, at en saadan Tilladelse haves, at der altsaa ikke gives en almindelig Regel, og det er sket, fordi man herved fjerner sig saa lidt som muligt fra det, som i Øjeblikket er den gældende Ret, og af Hensyn til, at der mulig fra enkelte Sider maatte kunne fremkomme Betæneligheder med Hensyn til en saadan almindelig Forandring. Der er da ogsaa fra enkelte Si-